

[Jørgen Jørgensen.]

produktion, der er mindst 15 pCt. mindre end Produktionen i Fjor.

Jeg tror, man maa fremdeles regne med disse Eftervirkninger fra det vanskelige Aar i Fjor, og derfor maa jeg ogsaa erkende, at jeg paa denne Baggrund ikke tillægger de teoretiske Beregninger om Landbrugets Forrentningsprocent for det kommende Aar alt for stor Betydning. Der er alt for mange ukendte Størrelser i det Regnestykke til, at der kan bygges noget fast og sikkert op paa det Grundlag. Jeg mener derfor, at det vil være ret og billigt, at vi beholder de Priser paa Smør og Flæsk paa Hjemmemarkedet, som Landbruget faar for Tiden. Jeg vil ikke hermed godkende det Princip, at Landbruget til enhver Tid skal være garanteret den samme Pris paa Hjemmemarkedet, som Eksporten kan indbringe. Det kan hverken Landbruget eller noget andet Erhverv gøre Krav paa under de Forhold, som forefindes i Dag, da Nøden i Verden og Knapheden paa Varer kan føre til helt abnorme og urimelige Prisforhold.

Jeg tog paa mit Partis Vegne de samme Forbehold, da Rigsdagen første Gang, i September i Fjor, vedtog, at Eksportprisen ogsaa skulde gælde for Salget til Hjemmemarkedet, men naar jeg dengang og ogsaa nu for det kommende halve Aar anbefaler at lade Eksportpriserne gælde for Hjemmemarkedet, saa er det, fordi jeg mener, at den Pris, Landbruget derved opnaar, ikke kan siges at være for høj under de Produktionsforhold, som Landbruget vil have i Sommer.

Saa mener jeg i øvrigt, at man gør alt for meget Væsen af Spørgsmaalet, om det skal være denne Pris eller den Pris, som Landbrugsministeren foreslaar, der skal lægges til Grund for Hjemmemarkedet. Jeg er ikke saa overbevist om, at det er helt i Landbrugets Interesse at hæfte sig ved dette Princip saa stærkt, som man er tilbøjelig til at gøre nu. Der kan godt komme en Dag, da det vil være af Interesse for Landbruget, om det maaske ikke havde bundet sig saa stærkt til Princippet, som man er tilbøjelig til at gøre nu, og i øvrigt er det min Opfattelse, at Forskellen mellem det Prisgrundlag, som Landbrugsministeren foreslaar, og den Pris, som bl. a. jeg er Tilhænger af, at Landbruget skulde have paa Hjemmemarkedet, nemlig Gennemsnittet af Eksportpriserne, i det kommende Halvaar formentlig ikke vil vedblive at være saa stor, som det kan se ud til i Øjeblikket, og at det derfor ikke vil komme til at betyde saa forfærdelig meget, om man vælger det ene eller det andet.

Jeg vil altsaa fastslaa, at naar man til-

raader at bevare den Pris for Hjemmemarkedet, der er gældende nu, altsaa Gennemsnitseksporthøjden, i hvert Fald for et halvt Aar endnu, saa godkender jeg ikke dermed Princippet i al Almindelighed for Fremtiden, saa gør jeg det kun, fordi jeg mener, at det vil give Landbruget et rimeligt Vederlag for den Del af Produktionen, som jeg anser for at være det vigtigste for os at tage Hensyn til, naar vi skal fastsætte Prisen for Landbruget, der skal gælde i den kommende Tid.

Med Hensyn til hvilke Priser Forbrugerne skal betale for disse Landbrugsvarer paa Hjemmemarkedet, er jeg af den Opfattelse, at Staten fremdeles skal søge at holde Priserne nede paa Brød, Mælk og Flæsk, og at man i det store og hele skal fortsætte med en Ordning som den, der er foreslaaet i Lovforslaget. Det har været af umaadelig Værdi for Befolkningen og har haft megen gavnlige Indflydelse paa Prisudviklingen, at Priserne paa de vigtigste Livsfornødenheder er holdt nede paa et lavt Niveau, ikke væsentligt over Priserne fra 1941.

Det er et alt for enkelt og ogsaa et for letkøbt Standpunkt at sige, at denne Udligning kun betyder, at man giver nogle Mennesker noget, som de samme Mennesker bag efter maa betale i Skat, og det overrasker mig egentlig, at en forstandig Mand som det ærede Medlem Hr. Tesdorpf kunde sige, at først skaffer man Befolkningen billig Mad og derefter dyre Skatter. Saa enkelt er det Spørgsmaal slet ikke. De virkelig daarligt stillede i Samfundet, som f. Eks. Familier med mange Børn, faar ved de billige Fødevarerpriser en Lettelse i deres daglige Husholdningsudgifter, som er i høj Grad paa krævet, og disse Mennesker betaler kun en ringe Del af de Skatter, der i den Anledning opkræves. Nu overdriver man fra visse Sider ogsaa fuldkommen det Besvær, der er forbundet med at holde en lavere Pris paa disse Varer; den Administration, som er en nødvendig Følge heraf, er ikke meget omfattende i Forhold til hele det Omraade, det drejer sig om. Men det, jeg vil slaa fast, det er, at det er helt andre Mennesker, der faar de billige Varer end dem, der betaler de heraf flydende højere Skatter, og at Dækningen for de Udgifter, som er en Følge af at holde billige Fødevarerpriser paa Hjemmemarkedet, skaffes paa en Maade, der ikke kan siges at ramme Befolkningen i samme Grad, som hvis selv den fattigste i Samfundet skulde betale den fulde Pris for disse Livsfornødenheder, som det er i ethvert Hjem.

Det ærede Medlem Hr. Tesdorpf var inde paa, at man maaske kunde finde et andet Grundlag for at skaffe billige Fødevarer til